

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119011185
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119011185.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného G. I. a spol., nar. XX. Y. XXXX v U., trvalé bydlisko S. XXX/XX U., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), odsek 4 písmeno b), písmeno f) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, s poukazom na § 138 písmeno f) a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 spáchaný spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 20. augusta 2019, č. k. 34T/27/2019 -1187, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave 28. januára 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 20. augusta 2019, č. k. 34T/27/2019 -1187, bol obžalovaný G. I. v bodoch 1/ a 3/ skutkovej vety výroku o vine uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), odsek 4 písmeno b), písmeno f) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, s poukazom na § 138 písmeno f) a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 spáchaný spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, sčasti dokonaný v bode 3/ a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že v bode 1/

obž. G. I., J. J. a K. U. v čase asi o 14:00 hod. dňa 05.11.2018 v W. B. J., kde prišli po predchádzajúcej spoločnej dohode na osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes-Benz C240, e.č. DT535AT, modrej metalízy, obž. G. I. a obž. J. J. vystúpili z vozidla a obž. K. U. zostal čakať vo vozidle, obž. G. I. prišiel k rodinnému domu č. XX, otvoril neuzamknutú bránku na tomto rodinnom dome, prešiel k vchodovým dverám rodinného domu, kde na klopanie mu otvorila O. P., tuto oslovil pod zámienkou, že je zamestnanec Západoslovenskej energetiky a chce jej vrátiť 100,-€ a podpísať nejaké papiere, dožadoval sa prístupu do jej domu, O. P. s obž. G. I. vošla do domu, ďalej do kuchyne, následne za nimi do kuchyne prišla obž. J. J., ktorá sa takisto vydávala za zamestnanca Západoslovenskej energetiky, kde počas doby ako obž. J. J. v kuchyni predstierala, že chce vypísať nejaké papiere, od poškodenej pýtala okuliare, využili jej nepozornosť a obž. G. I. prešiel do spálne, kde prezeral drevenú skriňu so šatstvom, v ktorej sa nachádzala peňaženka s hotovosťou vo výške 6.000,-€, na čo poškodená začatá kričať a obž. G. I. vyrušila a obaja obžalovaní z domu odišli von, pričom krádežou hotovosti by spôsobili O. P., nar. XXXX, bytom W. B. J., škodu na majetku vo výške 6.000,- € a

v bode 3/

obž. G. I., ako vodič motorového vozidla značky Mercedes Benz 240, evid. č. DT535AT, po vzájomnej dohode odviezol obž. K. U. a J. J. dňa 6.11.2018 v čase približne okolo 12.00 hod. do obce U., kde najprv vysadil na neznámom mieste K. U., ktorý prišiel cez neuzamknutú bránku do dvora rodinného domu č. XXX, v ktorom sa v tom čase nachádzal vlastník Y. X., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom U. XXX, pričom tomuto uviedol, že je pracovník elektrárni a že prišlo k schváleniu vládneho zákona, ktorým sa znižuje stav elektriky, v dôsledku čoho mu prišiel vyplatiť návratku v sume 300,- € s tým, že ma u seba len 500,- €, na čo požiadal Y. X. o vydanie z bankovky nominálnej hodnoty 500,- €, po tomto Y. X. spolu s obž. K. U. vošiel dnu do rodinného domu, pričom išiel do obývacej miestnosti, kde z nábytkovej zostavy Y. X. vybral z knihy "Život pani Márie" obálku s finančnou hotovosťou 200,- €, ktorú následne odniesol obž. K. U., ktorý mu po tomto uviedol, že príde k Y. X. do domu osoba ženského pohlavia a ta mu vydá potvrdenie o prevzatí finančnej hotovosti, následne obž. G. I. prešiel s vozidlom v čase o 12.13 h od hlavnej cesty smerom k domu poškodeného pri dome vysadil obž. J. J. a s vozidlom odišiel, v čase o 12.14 h obž. J. J. vstúpila do domu Y. X., tohto následne odlákala do miestnosti kuchyne, kde odvádzala rečami jeho pozornosť, zatiaľ čo K. U. vošiel do obývacej miestnosti, kde následne z knihy "Život pani Márie" odcudzil finančnú hotovosť vo výške 1570,- € patriacu manželom Y. X., nar. XX.XX.XXXX a H. X., nar. XX.X.XXXX a finančnú hotovosť vo výške 800,- € a 100,- USD patriacu Mgr. Q. W., nar. XX.X.XXXX a potom z uvedeného domu v čase o 12.17 hod. odísť preč, čím uvedeným konaním spôsobili manželom Y. X., nar. XX.XX.XXXX a H. X., nar. XX.X.XXXX, trv. bytom U. XXX škodu vo výške 1570,- € a Mgr. Q. W., nar. XX.X.XXXX, trv. bytom X. X, O. XXXX/XX, škodu vo výške 887,50 €.

Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, s prihladnutím na § 36 písmeno k/, písmeno l/, § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace. Na výkon uloženého trestu obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno a), písmeno b), odsek 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd obžalovanému podľa § 60 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona uložil trest prepadnutia veci a to 17 ks 100 €, 1 ks 10 €, 2 ks 1 € minca, 2 ks 0,20 € minca, 1 ks 0,05 € minca, 1 ks 0,01 € minca s tým, že podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podala prokurátorka 28. augusta 2019 odvolanie čo do výroku o treste uloženého obžalovanému G. I.. Písomne ho odôvodnila podaním doručeným okresnému súdu 15. októbra 2019, v ktorom spresnila, že odvolanie podáva čo do výroku o spôsobe výkonu uloženého trestu v neprospech tohto obžalovaného.

Prokurátorka v odvolaní namietala nezákonnosť uvedeného výroku z dôvodu, že na zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia neboli podľa jej názoru splnené zákonné podmienky. Poukázala na to, že obžalovaný bol pred spáchaním trestného činu (t. j. pred 5. novembrom 2018) v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Správne teda mal byť zaradený podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. U obžalovaného podľa nej ide o kriminálne narušeného páchatela, ktorý bol už päťkrát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený Okresným súdom Nitra vo veci sp. zn. 4T/6/2018 za prečin krádeže a porušovania domovej slobody na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov sa zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého výkonu bol podmienčne prepustený 12. augusta 2014 so skúšobnou dobou na dva roky. Obžalovaný sa teda dopustil trestného činu rovnakého charakteru, navyše ešte závažnejším spôsobom konania. Podľa prokurátorky to svedčí o tom, že predchádzajúce odsúdenie a zaradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia nemali na obžalovaného prevýchovný účinok a nevedli k jeho náprave. Skutočnosť, že sa obžalovaný spáchaného skutku dopustil najnižšou mierou zavinenia, ako ani ostatné skutočnosti, ktoré okresný súd poznamenal a podčiarkol v odôvodnení rozsudku, neznamenajú, že obžalovaný sa zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia napraví.

V konečnom návrhu preto žiadala, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil v časti spôsobu výkonu trestu a súčasne, aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozsudkom rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajca Mgr. Štefan Slovák. V konečnom návrhu prokurátorka žiadala rozhodnúť v zmysle písomne podaného odvolania. Obhajca obžalovaného žiadal odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť a obžalovaný žiadal, aby ho súd ponechal v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania v neprospech obžalovaného na to oprávnenou osobou - prokurátorom - postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku rozsudku, proti ktorému podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie prokurátorky je nedôvodné.

Okresný súd zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia odôvodnil tým, že obžalovaný bol vo výkone trestu doposiaľ zaradený iba v ústave s minimálnym stupňom stráženia, že v jeho prípade aplikoval súd inštitút mimoriadneho zníženia trestu (hoci len v intenciách postupu podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam) pod inak ustanovenú (resp. v zmysle § 38 odsek 5 Trestného poriadku modifikovanú) dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom práve v týchto prípadoch je rozhodovanie o aplikácii § 48 odsek 4 Trestného zákona na mieste (k tomu viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/124/2017 z 28.11.2017) a hoci nie je výslovne (explicitne) zákonne upravené, je nepochybné, že možnosť takéhoto postupu (v zmysle § 48 odsek 4 Trestného zákona) sa vzťahuje aj na predmetný prípad. Okresný súd poznamenal,

že obžalovaný, ktorý v priebehu konania urobí vyhlásenie o vine (§ 257 odsek 1 písmeno b/ alebo c/ Trestného poriadku) sa v zmysle záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 (ďalej len stanovisko), dostáva na úroveň obvineného, s ktorým je uzavretá a neskôr v prípade splnenia zákonných podmienok aj súdom schválená dohoda o vine a treste a preto je alogickým ba až absurdným domnievať sa, že na predmetný právny stav nie je tiež možné aplikovať ustanovenie § 48 odsek 5 Trestného zákona, ako na konanie analogické s konaním o dohode o vine a treste. Skutočnosť, že predmetné stanovisko explicitne nepojednáva aj o aplikácii § 48 odsek 5 Trestného zákona na prípady vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní, je potrebné chápať v kontexte toho, že kompetenciu na takýto postup už konajúci súd má v prípade vhodnosti aplikáciou § 48 odsek 4 Trestného zákona, ktoré je na daný stav aplikovateľné jednoznačne a nepochybne (preto je práve citované ustanovenie použité vo výrokovvej časti rozhodnutia - z dôvodu jednoznačnosti).

Okresný súd pri svojom rozhodovaní zväžil aj nasledovné skutočnosti:

- priznanie obžalovaného, vyhlásenie o vine a ľútosť nad skutkom,
- nahradenie škody obžalovanými nad rámec obvyklého postoja obžalovaných v trestnom konaní a to v celom rozsahu,
- skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ trestaný iba v ústave s minimálnym stupňom stráženia,
- korekciu počiatočných nedostatkov v správaní obžalovaného a snahu o účinnú nápravu správania obžalovaným,
- najnižšiu mieru zavinenia obžalovaného na spáchanom skutku,
- starostlivosť obžalovaného o telesne postihnuté maloleté dieťa, pričom pri zaradení do ústavu s minimálnym stupňom stráženia bude zachovaná lepšia možnosť kontaktu a teoreticky aj možnosť udelenia odmeny riaditeľom vo forme vychádzky,
- zdravotné problémy obžalovaného, ktoré samé o sebe nie sú dôvodom pre miernejšie nazeranie na osobu obžalovaného, ale taktiež je potrebné brať ich do kontextu s vyššie uvedeným ako podporný argument.

Pozornosti okresného súdu teda neušiel v odvolaní prokurátora zvýrazňovaný fakt, že obžalovaný už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, v dôsledku čoho by mal byť postupom podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Avšak okresný súd bol toho názoru, že pokiaľ zrealizované vyhlásenie o vine (súdom prijaté) odôvodňovalo u obžalovaného mimoriadne zníženie trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, o to viac umožňovalo postupom podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona súdu rozhodnúť o zaradení obžalovaného do miernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Krajský súd, pokiaľ ide o vonkajšiu diferenciaciu výkonu trestu odňatia slobody, je toho názoru, že pri rozhodovaní v tomto smere treba dôsledne rešpektovať pravidlá zakotvené v ust. § 48 odsek 2 až 4 Trestného zákona.

Samotné uznanie viny obžalovaným podľa § 257 odsek 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom) nie je bez ďalšieho dôvodom na postup podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona, ak zároveň nie sú splnené podmienky určené v tomto ustanovení.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona súd môže zaradiť páchateľa aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchateľa za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchateľa aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchateľa, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchateľa obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Ustanovenie § 48 odsek 4 Trestného zákona umožňuje súdu, aby aj obžalovaného, ktorý v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu za úmyselný prečin, zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a to za predpokladu, že v takomto ústave bude jeho náprava lepšie zaručená vzhľadom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného. Okresný súd síce správne obžalovaného zaradil postupom podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, avšak v tomto smere argumentoval nepriliehavo.

Kľúčovým pre zvolený postup podľa § 48 odsek 4 Trestného zákon malo byť zistenie, ku ktorému dospel krajský súd, že v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bude náprava obžalovaného so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru jeho narušenia lepšie zaručená. Nezistiac tak dôvod na zmenu či zrušenie napadnutého výroku rozsudku, krajský súd odvolanie prokurátorky podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.